

TTB Halk Sağlığı Kolu Nusret Fişek Halk Sağlığı Değerlendirme Günleri (5-6 Kasım 1993)

SAĞLIK HİZMETLERİNİN SUNUMU VE ÖZELLEŞTİRME Çalışma Grubu Raporu

Başkan : Dr. Şükrü GÜNER*

Raportör : Dr. Gazanfer AKSAKOĞLU**

Genel Değerlendirme

Grup ülke genelinde sağlık hizmetlerinin değerlendirilmesinde:

— 1982 Anayasası'nın 56. maddesinin, 1961 Anayasası'nda olduğu gibi devleti sağlık hizmeti sunmakla yükümlü kılmadığı için kısıtlılık yarattığı,

— Ülkede sunulmakta olan sağlık hizmetinden, verenin de, alanın da hoşnut olmadığı,

— "Sosyalleştirme"nin başarısız görünme nedeninin, en olumsuz yöre ve koşullarda denenmesi olduğu, Eğitim-Araştırma bölgelerinde başarılı bulunduğu ve kusurlu görülmemesi gerektiği,

— Sağlık hizmetlerinin özelleştirilmesi isteğinin, anayasal boşluğa dayandığı ve uluslararası çıkar çevrelerince desteklendiği,

— Hizmet sunumunun özellikle bozuk tutulmaya çalışıldığı; amacın, çarenin özelleştirmede bulunduğunu ileri sürmek olduğu,

— Özel sektöre verilen teşviklerin kâr amaçlı olduğu ve istismara dayandığı,

konularında görüş birliğine varıldı.

Hastane'lerin Sağlık Bakanlığı'nca merkezsiz yönetildiği, yönetimde esneklik sağlanmadığı, buna karşılık asıl yapılması gereken merkezsiz denetimin bulunmadığı, sunulan hizmetin hastane hekimlerince kendi çıkarları ve hasta zararına istismar edildiği, kabul edildi.

Sektör dışı'ndan, başta yerel politikacılar olmak üzere, sağlık hizmetinin sunumuna son derece sakıncalı biçimde müdahale edildiği görüşüne varıldı.

Güneydoğu'da tüm bunlara ek olarak, sağlık hizmeti sunumunun temel koşulu olan barışın sağlanmadığı; etnik yapılanma, aşiretler, dinsel dogmalar, toprak mülkiyeti, çift eşlilik gibi sosyal sorunların sağlık hizmeti sunumunu güçleştirdiği belirlendi.

Çözüm Önerileri

Grup, belirtilen sorunların çözümünde aşağıdaki düzenlemelerin yapılmasını önerdi:

Kavram açısından,

— Tüm ülkede barış ortamının, sağlık açısından ilk ve temel koşul olduğu ve bir an önce sağlanması,

— Sağlık uygulamalarında genel ahlak ve özellikle tıp ahlakı ilkelerinin titizlikle uygulanması,

— Sağlık hizmetinin insanlara sevgi ile sunulması gerektiği belirtildi.

Yönetim açısından,

— Devletin sağlık hizmetlerinin sunumundan sorumlu olması,

— Bunun için Anayasa'nın 56. maddesinin değiştirilmesi,

— Devletin halka sağlık eğitimi ile sağlık bilinci kazandırma işlevini yürütmesi gerektiği vurgulandı.

Uygulama'da,

— Toplumun tüm katmanlarının sağlık yönetimine katılması, halka sağlık yönetiminde görüşünün sorulması,

— Politikacıların ve yerel çıkar çevrelerinin hizmetten uzak tutulması,

— Standart oluşturacak bir enstitünün kurulması,

* İstanbul Tabip Odası

** Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı. Prof. Dr.

— Ulusal sağlık politikasına temel olmak üzere, ilaç ve tıbbi malzemenin devletçe denetimi,
— Tamgün çalışmanın yerleştirilmesi,
— Bakanlık uygulamalarının izlenmesi amacıyla bir komisyon oluşturulması,
gerektiği kararlaştırıldı.

Birincil Sağlık Hizmeti'nde,

— 224 sayılı Yasa'nın güçlendirilmesi,
— Kentsel alanda sosyalleştirmenin yeniden yapılması,
— Pratisyen hekimin güçlendirilmesi, genel pratisyen uzmanlığı için çalışmalara geçilmesi,
— Tıp Fakülteleri Eğitim-Araştırma Bölgeleri'nin yeniden oluşturulması,
— Sağlık kurulları aracılığıyla toplumsal denetimin sağlanması,
— Demografik ve epidemiyolojik güvenilir verilerin elde edilmesi ve sağlıkta birim maliyetin ölçümü için çalışmalar yapılması,
— Sağlık ocağında hizmet niteliğinin yükseltilmesi,
— Sağlık ocaklarına uygun ve çağdaş teknolojinin sağlanması, gerektiği kabul edildi.

Hastanelerde,

— Sağlık Bakanlığı'nca merkezsiz denetimin kurulması ve eşit olarak dağıtımının sağlanması,
— Yerel yerleşimlerde küçük popülasyonlarca yönetimin sağlanması,
— Sevk zincirinin kurulması, sevsiz hastanın hastaneye kabul edilmemesi,
— Hekimin hastayı istismarının önlenmesi, gerektiği belirtildi.

Özel Sektörün,

— Her isteyen yararlanabileceği bir seçenek olarak varlığını sürdürmesi,
— Özel sektöre devlet desteği sağlanmaması,
— Muayenehanelerin kamu kurumları ile ilişkilerinin kesilmesi ve özel hastanelere bağlanmaları, gerekliliği vurgulandı.

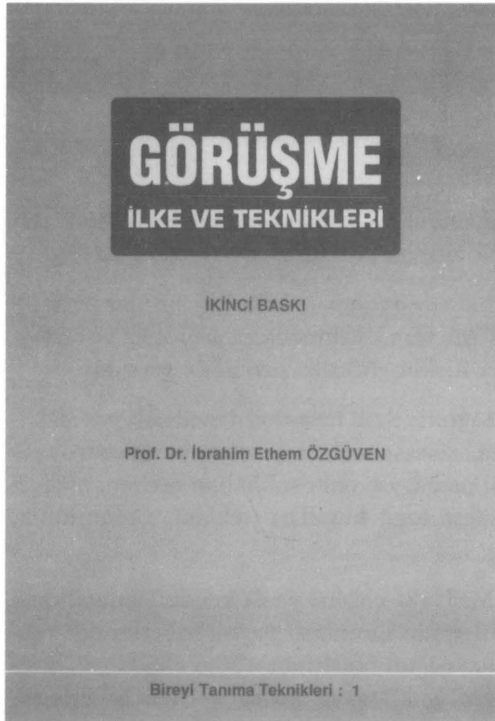
Deneyimlerden yararlanma açısından,

Çubuk, Etimesgut, Narlıdere Sağlık Grubu Başkanlıkları ve Aydın Devlet Hastanesi gibi önemli kazanımların bilgi birikimini değerlendirmek gereğine değinildi.

Güneydoğu'da, tüm bunlara ek olarak,

— Kesin barışın oluşturulması,

Toplumsal sorunları gidermek amacıyla, sosyal önlemlerin alınması gerektiği belirtildi.

KİTABIN ADI : **Görüşme İlke ve Teknikleri**
YAZARI : **Prof. Dr. İbrahim Ethem Özgüven**
YAYINEVİ ve YILI : Odak Ofset Matbaacılık, II. Baskı 1992.

* Hacettepe Tıp Fakültesi Kitap Satış Bürosunda bulunmaktadır.

Disiplinlerarası bir konu olan "görüşme"yi konu alan bu kitapta şu bölümler yer alıyor: Görüşme Nedir? İletişim aracı olarak Görüşme Türleri, Psikolojik Danışma, Personel Hizmetlerinde Görüşme, Araştırmalarda Bilgi Toplama Aracı Olarak Görüşme, Görüşmede Güvenilirlik ve Geçerlilik.

Hekimler için hazırlanmamış olmakla birlikte özellikle "Araştırmalarda Bilgi Toplama Aracı Olarak Görüşme" bölümü "Görüşme Türleri" ve "Görüşmede Güvenilirlik ve Geçerlilik" bölümlerinin Halk Sağlığı konusunda çalışanlara faydalı olacağını düşünüyoruz...